

רע"פ 3408/23 - יאיר בוזגלו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3408/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יאיר בוזגלו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-ע"פ 49891-12-22 מיום 2.4.2023 שניתן על-ידי השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבום

בשם המבקש: עו"ד רועי קרן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלבום) ב-ע"פ 49891-12-22 מיום 2.4.2023 בגדרו התקבל ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופט ז' פלאח) ב-ת"פ 27819-06-21 מיום 22.12.2022.

2. על פי עיקרי כתב האישום, בין המבקש לבין המתלונן-הקטין ואחיו, ישנה היכרות מוקדמת. במועד מסוים, על רקע סכסוך בין השלושה, המבקש איים על אחיו של המתלונן בפגיעה בו ובמשפחתו. ביום 25.5.2021 בחניון בעיר כרמיאל, המבקש, אשר אחז בסכין בידו, התקרב למתלונן ודרש ממנו להתקרב אליו. המתלונן אשר חשש מהמבקש, ניסה להימלט מהמקום, תוך שהמבקש רדף אחריו עד אשר המתלונן נפל לרצפה. בשלב זה, המבקש אחז במתלונן, אשר ניסה ללא הצלחה להשתחרר מידי, ודקר את המתלונן 4 דקירות בפלג גופו התחתון. כתוצאה מהמעשים, למתלונן נגרמו פצעים ברגליו והוא נדרש לטיפול בבית החולים, שם פצעיו נתפרו ונחבשו.

למחרת היום, המבקש נתפס על-ידי המשטרה בחדר בבית מלון כאשר ברשותו סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל כולל של 541.16 גרם נטו.

בגין האמור, למבקש יוחסו עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק; והחזקת סם מסוכן לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. לאחר חקירת עדים ושמיעת ראיות, נקבע כי המבקש הוא זה שדקר את המתלון, כמפורט בכתב האישום. זאת, על סמך צבר ראיות ועדויות מהימנות, בכללן, עדות המתלון, עדות חברו שנכח עמו באירוע ועדות אמו של המתלון אשר טיפלה בו בסמוך לפציעתו. עוד נקבע כי גרסתו של המבקש במשטרה ובעדותו בבית המשפט שלפיה לא הוא זה שדקר את המבקש - הינה גרסה "בלתי אמינה לחלוטין". צוין כי בגרסתו, המבקש ניסה להרחיק את עצמו מזירת האירועים בתואנות שווא, תוך שהתקשה לספק הסברים מניחים את הדעת למקום הימצאותו ביום האירוע, וכך גם "כל ניסיונותיו" להמציא 'אליבי עלו בתוהו', כלשון בית המשפט. כך גם נקבע כי אף שהמבקש החזיק בכמות מסוימת של סם מסוג "קנבוס" לצורך צריכה עצמית, עיקר כמות הסם שנתפסה הוחזקה ברשותו שלא לצריכתו העצמית. בהינתן האמור, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות כפי שיוחסו לו בכתב האישום, לצד זיכוי באחד האירועים בו יוחסה לו עבירת איומים.

4. בית משפט השלום עמד בגזר דינו על כך שהמבקש פגע במידה חמורה בערכים המוגנים, בכלל זאת, זכותו של המתלון לשמירה על חייו ועל שלמות גופו. עוד הודגשו נסיבות ביצוע העבירות במסגרתן המבקש תכנן היטב את מעשיו, רדף אחרי המתלון ודקר אותו 4 דקירות, ולבסוף ברח מהמקום. כמו כן, בית משפט השלום נתן דעתו להיותו של המתלון קטין, בעוד שהמבקש היה מבוגר ממנו ב-26 שנים בעת ביצוע המעשים. נוכח האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל. בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותו את נסיבותיו האישיות ואת העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, ומנגד זקף לחובתו את אי-קבלת האחריות על מעשיו והעדר פיצוי למתלון. אשר על כן, נגזרו על המבקש 4 שנות מאסר בפועל; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים; קנס בסך 10,000 ש"ח; ופיצוי למתלון בסך 30,000 ש"ח.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת דינו ועל גזר דינו של בית משפט השלום, אולם במהלך הדיון בעניינו הודיע בא-כוח כי הוא מוותר על הערעור ביחס להכרעת הדין. ערעור המבקש על גזר הדין - התקבל. הודגש כי אף שמעשיו חמורים ורק במזל לא נגרמו למתלון פגיעות חמורות יותר, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת ובשים לב לנסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי. משכך, נגזרו על המבקש 32 חודשי מאסר בפועל חלף 4 שנות מאסר שנגזרו עליו בבית משפט השלום.

6. מכאן הבקשה שלפניי, לצדה בקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. הבקשה מופנית כלפי חזרתו של המבקש מהערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום. לטענתו, "לא הספיק להחליף מילה" עם באי-כוחו בטרם חזרו בהם בפתח הדיון מהערעור על הכרעת הדין, ולא ידע על כוונתם לעשות כן. עוד נטען, כי אמנם לאחר שנועץ במהלך ההפסקה עם עורכי-דינו על חזרה מהערעור על הכרעת הדין, שב והצהיר בבית המשפט המחוזי כי "אני רוצה לקחת אחריות על כל האירוע ואני מאד מתנצל על מה שקרה", כמובא בפרוטוקול דיון בית המשפט המחוזי. אולם

לעמדתו - "האחריות שנטל לא הייתה כנה, אמיתית ושלמה וזו נאמרה בחצי פה ובסיוג רק למען לא יישב במאסר ואין לקבלה כאחריות אמיתית וכהסכמה לחזור בו מערעורו על הכרעת הדין".

7. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2731/23 מרקה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (30.4.2023)).

8. אכן, פרוטוקול הדיון מעורר אי-נוחות מסוימת ביחס לחזרת המבקש מרכיב הערעור על הכרעת דינו של בית המשפט השלום. אולם, חשש זה נרפא משנועץ המבקש עם באי-כוחו ולאחר מכן שב והודיע כי "אני רוצה לקחת אחריות על כל האירוע ואני מאוד מתנצל על מה שקרה [...] זה לא יחזור לעצמו. לעולם". טוב עשה אב בית הדין, השופט י' ליפשיץ כאשר הציע בבהירות למבקש ולבאי-כוחו להיוועץ בעניין הערעור על הכרעת הדין, תוך שהבהיר כי בשלב זה בית המשפט ערוך ליתן פסק דין הן בעניין הערעור על הכרעת הדין הן בערעור על גזר הדין. רק לאחר שהמבקש ובאי-כוחו שבו מההפסקה, והמבקש הצהיר לפרוטוקול כמובא לעיל - ניתן פסק הדין בערעור על גזר הדין לבדו. בנסיבות אלו, נחה דעתי כי לא נגרם למבקש עיוות דין.

9. הבקשה נדחת אפוא, ממילא מתיתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

10. לפני משורת הדין, המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 28.5.2023 עד השעה 10:00 בבימ"ר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7381077, 074-7831078.

ניתנה היום, כ' באייר התשפ"ג (11.5.2023).

ש ו פ ט